

Nieuwsbrief 2010

In het afgelopen jaar is er weer veel gebeurd in de *J&M Roots nurseryschool* in Madiana. Na het bezoek van Bronwyn Henebury in de eerste helft van 2009 deden achtereenvolgens maar liefst twee teams mee aan barrelrally's met de *Stichting Gambia naar School* als goed doel.

In oktober 2009 voltooiden Nico Benl en Michiel Melchior met hun team *Busje komt zo* met succes de rally Antwerpen - Banjul. In november 2009 reden Merel en Francis met succes de rally Amsterdam - Dakar. De landrover *FearlessFeroza* en de bus *Busje komt zo* werden geveild en brachten flinke bedragen op voor de stichting. Ook kreeg de stichting hulp uit onverwachte hoek. Britse militairen, die met een scholingsprogramma in Gambia elk jaar een goed doel steunen, bouwden eerst in november 2009 en daarna nog eens in april 2010 maar liefst twee nieuwe lokalen gebouwd voor Gambia naar school. In deze Nieuwsbrief doen beide teams verslag van hun ervaringen bij de school en een fotoreportage van de bouw van twee nieuwe lokalen.

Nico is leerkracht in Brummen op school *De Lans*. Michiel reed al eerder voor de stichting maar strandde toen helaas in de woestijn door een kapotte as. In het dagelijks leven is hij lijstenmaker in Geldermalsen. Nico en Michiel demonteerden met hulp van de leerlingen van de school *De Lans* het door de school afgedankte meubilair. Het gedemonteerde meubilair werd zorgvuldig verpakt en in de oude bus 8000 km door de woestijn naar Gambia gereden. Onderstaande fragmenten uit hun reisverslag geven een mooi inkijkje in het leven in Gambia en de school.

Zondag, 25 oktober 2009

Vandaag zijn wij voor de tweede keer in het schooltje geweest en hebben samen met Rik en Ann en een grote groep helpers het nieuwe lokaal helemaal mooi wit geverfd en de tafels in elkaar gezet. Dat lukte zonder problemen. Gisteren voor het eerst Solomon ontmoet; een bijzonder mens, vertegenwoordiger van het moderne Afrika. Een man van tegen de 30,

Nico, Solomon en enkele andere mannen met het busje bij de school

die diepe, visionaire gedachten koestert en een duidelijke visie heeft over wat je moet doen om een betere toekomst tot stand te brengen in Gambia. Het was een geweldige ontmoeting dus - maar het was ook duidelijk dat iedereen in het schooltje goed geïnstrueerd was in de zin van: goed luisteren naar die Toubabs (blanken), want zij brengen verbetering. In ieder geval hebben wij met elkaar op een geweldige

manier ontwikkelings-samen-werking gepleegd. De tafels zijn een succes! De lokalen zijn wel erg klein, maar wij konden alle benodigde tafels voor de 1e klas groep (!) goed plaatsen - al is er dan geen plek meer over voor gewiebel.... Ook de resterende tafels kregen een plek in Nursery 1.

In elkaar zetten van de tafels en stoelen uit Brummen

De nieuwe tafels en stoelen in Nursery 1, ze passen er precies in!

Morgen gaan wij voor de derde keer naar de school en krijgen dan een feestelijke ontvangst met het dorps hoofd, met muziek en eten, enz: wij zijn ook erg benieuwd naar de kinderen; want die hebben we nog niet gezien omdat het weekend was. Wel zagen we de kinderen uit de buurt. Madiana is een vrij groot dorp met zo'n 1200 compounds. De families leven op een omheind erf in hun huizen en met hun vee.

Maandag, 26 oktober

Nadat wij op zondag het lokaal hadden ingericht werd er vandaag een feestelijk welkom georganiseerd. Nadat wij in Serekunda een tiental musici in ons busje hadden gepropt, reden wij naar Madiana. De groep in de auto maakte muziek tijdens de rit en iedereen langs de weg die het hoorde begon te swingen. Het busje reed swingend naar het schooltje waar wij werden opgewacht door mooi uitgedoste vrouwen en veel kinderen. De mannen, zo werd ons later uitgelegd, waren op het veld of in de stad aan het werk. Op het erf zaten onder een grote boom de dorpsoudsten - net zoals je je het vaak voorstelt: oude mannen in gewaden met zonnebrillen, een kapje op, lijdzaam knikkend. Zij waren uiterst vriendelijk en heetten ons hartelijk welkom. Voor de school was dit een belangrijk moment om op die manier in beeld te komen en de goodwill te krijgen van de "Alkalo", de chieft van het dorp. Alle kinderen, moeders en de andere deelnemers van de challenge die voor de gelegenheid gekomen, zaten onder de boom. Wij zaten aan twee van de nieuwe tafels in het midden. Er volgden toespraken - van Solomon, van de dorpsoudste, van andere leden van de kring van wijzen, van een

De nieuwe meubels in het frisse wit geverfde lokaal

Nico en Michiel tijdens de feestelijke ceremonie

Allemaal bijeen voor de feestelijke ceremonie onder de boom

moeder - en natuurlijk ook een paar woorden van ons. Alles werd tweetalig gebracht: Engels en Madinka. Tussendoor werd er gebeden - dit was een bijzonder moment voor iedereen.

De ceremonie duurde zeker 2 uur en telkens weer was er iemand die een paar woorden wilde zeggen. Meestal was dat een behoorlijke uiteenzetting over het een en ander; maar een paar belangrijke punten waren: wij zijn op dit moment allemaal gelijk, onderwijs is de toekomst van het land, zij staan open voor wat wij aandragen en hebben onze hulp nodig om het voor elkaar te krijgen.

Wij werden tot ereburgers van het dorp benoemd en de kinderen waren nu van ons. De kindertjes begonnen onderwijs steeds meer te gapen en hadden waarschijnlijk ook trek, want het ontbijt (porridge met sweet peanuts) hadden zij nog niet gehad. Maar de meesten hielden zich goed - echt gedisciplineerd, die stakkers.... Ja, en uiteindelijk merkte iemand op dat zij al een aantal uren onder de boom zaten (de ceremonie was natuurlijk veel later dan gepland begonnen en uitgelopen) - maar dat viel in het niet gezien de dagen dat wij in de auto hadden gezeten om de schoolspullen hier naartoe te brengen. Wij voelden ons werkelijk vereerd.

De volgende dag kochten wij spulletjes voor de verdere inrichting en de muziekinstallatie die het doet dankzij het zonnepaneel van Tom.

Bij het afscheid van de school nodigt Modou Colley (een van andere leerkrachten) ons uit voor "what is a good African tradition". Wij moesten in een kringetje staan met onze handen geopend. De mensen van de school gingen bidden voor een veilige thuisreis naar onze familie en vrienden in Nederland. Modou Colley bedankte ons nogmaals met de woorden: "We were at stage 2 and you brought us to stage 3 and 4".

Terug in Nederland kijken we terug op een geslaagde reis en een geslaagd project.

Groeten van Nico en Michiel

De kinderen volgen de ceremonie

Moeders luisteren aandachtig naar de toespraken

De kinderen in Nursery 1

Merel en Francis

Merel is werkzaam als leerkracht van groep 4 op basisschool De Springplank in Amsterdam. Francis werkt in de IT-sector. Hieronder een fragment uit hun reisverslag:

Na een slordige 8000 km rijden kwamen we aan in The Gambia. Een zeer gastvrij land met vriendelijke mensen. Nadat we eerst twee dagen waren bijgekomen van de reis, legden we contact met de oprichter van de J & M Roots Nursery School, Solomon Colley. Hij nodigde ons uit voor een drankje in de stad om verdere plannen te bespreken. En zo gezegd zo gedaan.

Vol passie en overtuiging vertelde hij over het ontstaan van de school, zijn drijfveren en motivaties. Hij nodigde ons uit om de volgende dag naar de school te komen kijken, want er waren bij de school Britse en Gambiaanse soldaten bezig met de bouw van een nieuw lokaal. Op dit aanbod gingen wij graag in, maar we gaven al aan ook graag iets te willen doen.

Op dinsdag ochtend haalde Solomon ons op bij het hotel om ons door de rimboe naar de school te begeleiden.

Eenmaal daar aangekomen werden we vriendelijk begroet door de kinderen, de soldaten en de dorpsbewoners. Een mooi tafereel, de soldaten waren druk bezig met het nieuwe lokaal, de vrouwen uit het dorp waren druk bezig met de voorbereidingen voor de lunch en de mannen uit het dorp hielpen de soldaten. Er werd een prachtig lokaal gebouwd en alles werd zelf gemaakt, zelfs de bakstenen.

Het nieuwe lokaal in aanbouw

Vrouwen uit het dorp bereiden de lunch voor de militairen

Francis met een Gambiaanse militair voor de school

De kinderen staan netjes in de rij

Met deze kleine boef voor

We werden uitgenodigd om mee te lunchen en dat aanbod namen we graag aan. Het was inmiddels een uur of half twee en we hadden ook wel trek. Het zag er echter naar uit dat de lunch nog wel even zou duren, dus we staken de handen uit de mouwen en hielpen met het schilderen van de storage-room. Uiteindelijk werd de lunch om half vijf (!) uitgedeeld. Tja dat zijn wij even niet gewend. Maar we hebben heerlijk gegeten, echt super lekker! Na de 'lunch' spraken we met Solomon af om donderdag weer te komen om de keuken te schilderen.

Toen we op donderdag kwamen was het nog steeds bedrijvig op het schoolterrein. De feestelijke opening van het lokaal zou de volgende dag zijn, dus moesten we nog hard doorwerken. Weer moesten we blijven lunchen en wederom was heerlijk. We schilderden de keuken, die er dus ook weer fris uitziet.

Op vrijdag was de feestelijke opening van het lokaal, de Britse High Commissioner was aanwezig, evenals de Alkalo (dorpshoofd) van het dorp en alle soldaten. Na een aantal speeches werd er gedanst en gefeest en dat prachtig om te zien. Het nieuwe gebouw is heel erg mooi geworden. Als afsluiter werd er 's avonds een voetbalwedstrijd georganiseerd tussen de dorpsjongeren en de mannen van het Gambiaanse leger. Het hele dorp rukte uit richting de voetbalvelden en ze speelden een mooie wedstrijd.

Solomon en Lamin nodigden ons uit om lessen te bekijken op maandag, en eventueel tips uit te wisselen. Helaas was Francis in de nacht van zondag op maandag heel erg beroerd geworden, waardoor hij niet mee kon. Uiteindelijk ben ik samen met een jongen uit het hotel gegaan, die voor klassenassistent studeert.

Bij aankomst werd duidelijk dat ik zelf les moest geven, waar ik me natuurlijk niet op had kunnen voorbereiden. Het is lastig om zomaar aan het werk te gaan, als je de beginsituatie van de kinderen niet kent. Na wat hikkelen en takkelen gaf ik de les samen met de meester Lamin. Het was een leuke hele ervaring. Ik kwam er achter dat er lang niet genoeg materialen op de school zijn. Ik miste rekenmateriaal zoals rekenschriften, voorgedrukte sommen etc.. Je realiseert je je dan pas hoe luxe mijn kinderen het hebben op school. Ik sprak af wat materiaal op te sturen om wat meer structuur in de rekenlessen te krijgen. De kinderen zijn wel heel erg leergierig en ze zijn zo rustig en netjes, geweldig. 's Avonds kwam Solomon nog even kijken hoe het met Francis was.

Samen schilderen van de storageroom

Britse High Commisioner opent het lokaal

Het feest is begonnen!

Het ingerichte nieuwe lokaal met de meubels van Nico en Michiel

Al met al was het een bizarre reis met een zeer leerzaam en eye-openende afsluiting. Ik ben ervan overtuigd dat we het goede doel hebben gekozen om voor te rijden. Het is niet zo'n stichting waar je geld aan geeft en waarvan je geen idee hebt waar het geld naartoe gaat. Het heeft een duidelijke en goede bestemming. We willen zeker nog een keer terug, en als we terug gaan.... dan nemen we een truckload aan schoolspullen mee!

Groeten van Merel en Francis

Twee nieuwe lokalen

Dankzij de inzet van Britse en Gambiaanse militairen zijn in het afgelopen half jaar maar liefst twee grote nieuwe lokalen gebouwd naast ons oorspronkelijke lokaaltje. Dit betekent dat twee van de drie groepen (Nursery 2 en 3) nu een prachtig ruim eigen lokaal hebben. Dit is bijzonder waardevol, omdat de kinderen nu op hun eigen niveau les krijgen.

De nieuwe meubels van *De Lans* in Brummen staan prachtig in de nieuwe lokalen. Ieder kind zit aan een in hoogte verstelbare tafel en ze zitten op stoel die past bij hun lichaamslengte. Hiervoor nogmaals hartelijk dank aan *De Lans* en alle kinderen van *De Lans*, die zich hiervoor hebben ingezet.

Onderwijzersopleiding

Solomon aan het werk in het fris gewitte lokaal van Nursery 1

Lamin en Solomon hebben afgelopen voorjaar de *Teacher Summercourse* weer met veel enthousiasme gevolgd. Ze lieten ons weten dat ze veel geleerd hebben over de ontwikkeling van kinderen, pedagogische en didactische vaardigheden hebben aangeleerd en het belang inzien van de rol van de ouders hebben bij het stimuleren van hun kinderen om onderwijs te volgen. Ze vertelden dat ze veel van het geleerde al toepassen in de lessen. De *Teachers Summercourse* leidt hen op tot bevoegd onderwijzer en duurt drie jaar.

Francis geeft les samen met Lamin de andere vaste leerkracht

Francis geeft rekenles met behulp van oude dopjes

We willen Nico, Michiel, Merel en Francis heel hartelijk bedanken voor hun fantastische inzet!

Vaste donateurs

Namens de kinderen van de *J&M Roots nurseyschool* willen we natuurlijk ook al onze vaste donateurs heel hartelijk bedanken. Mede dankzij deze steun krijgen inmiddels ruim 50 kinderen in Madiana village in Gambia onderwijs.

HEEL HARTELIJK DANK!

